

О. Жұбаева

А.Байтұрсынұлы атындағы Тіл білімі институты Грамматика бөлімінің
менгерушісі, филология ғылымдарының докторы

ТІЛ – КОНЦЕПТУАЛДЫ ЖҮЙЕДЕГІ КОНЦЕПТІЛЕРДІҢ КОДЫ

Аннотация. Концептуалдау тілде көрініс тапқан ғаламның ұйымдасу және қабылдану тәсілі. Концептуалдау ақпарат ағымын жіктеп, зерделей отырып, жаңа мағыналар түзеді, ол адамзат тәжірибесін мазмұндық тұрғыдан сипаттауды мақсат етеді. Концептуалдау арқылы адам болмыс құбылыстары мен адамның ішкі әлемін таниды, соның нәтижесінде адам ғалам туралы білімін қалыптастырып, белгілі бір жүйеге түсіреді, олар тілде көрініс табады. Сол себепті концептуалдау үдеріс ретінде және адамның ақпаратты когнитивті өңдеуінің нәтижесі ретінде динамикалы сипатта болады. Мақалада концепт және концептілік жүйе ұфымы қарастырылады.

Тірек сөздер: концепт, концептуалды жүйе, семантика, грамматика.

О. Жұбаева

Заведующая отделом грамматики Института языкоznания имени
А.Байтурсынова, доктор филологических наук

ЯЗЫК – КОД КОНЦЕПТОВ В КОНЦЕПТУАЛЬНОЙ СИСТЕМЕ

Аннотация. Концептуализация – это способ организации и восприятия Вселенной, выраженный в языке. Концептуализация, классифицируя и изучая потоки информации, создает новые смыслы, преследующие цель содержательного описания человеческого опыта. Посредством концептуализации человек познает явления бытия и внутренний мир человека, в результате чего человек формирует и погружает знания о Вселенной в определенную систему, которые отражаются в языке. Поэтому концептуализация носит динамический характер как процесс и как результат когнитивной обработки информации человеком. В статье рассматривается понятие концепта и языковой концептуальной системы.

Ключевые слова: концепт, концептуальная система, семантика, грамматика.

O. Zhubaeva

Head of the Grammar Department of the Institute of Linguistics named after A. Baitursynov,
Doctor of philological sciences

LANGUAGE – THE CODE OF CONCEPTS IN THE CONCEPTUAL SYSTEM

Annotation. Conceptualization is a way of organizing and perceiving the universe,

expressed in language. Conceptualization, by classifying and studying information flows, creates new meanings that pursue the goal of a meaningful description of human experience. Through conceptualization, a person learns the phenomena of being and the inner world of a person, as a result of which a person forms and immerses knowledge about the Universe in a certain system, which is reflected in the language. Therefore, conceptualization is dynamic in nature as a process and as a result of cognitive processing of information by a person. The notion of the concept and language conceptual system are considered in the article.

Keywords: concept, conceptual system, semantics, grammar.

Бүтінгі таңдағогнитивтілбілімнің дамуына байланысты тілмен ойдақшаланып жүретінде көрініс мен оның мәндерін сипаттауда қарастырылады. Концептуалдау тіл мен ойдау адамның танымдық қызметінің нәтижесі болып табылады. Бұл бағыттағы зерттеулер адамның болмыстық қалай концептуалданыратыны туралы мәселеге жана қырынан үңгілуге жол ашып, концептуалдау теориясының дамуына негіз болды. Концептуалдау когнитивті тіл біліміндегі негізгі іргелі ұғымдардың бірі болып табылады. Ол адамның негізгі когнитивті қабілеттерімен байланысты, сонымен қатар адамның ес, жады, назар сияқты танымдық әрекеттеріне тікелей қатысты. Сол себепті концептуалдау тіл білімінің ғана емес, психолингвистика, когнитивті психологияның да зерттеу нысаны болып табылады.

Концептуалдау тілде көрініс тапқан ғаламның ұйымдастыру және қабылдану тәсілі, белгілі бір тілге тән әлемді жіктеу тәсілі, сөйлеушінің белгілі бір сөйленімде жүзеге асыратын адамзат тәжірибесін жалпылау тәсілі болып табылады. Концептуалдау – адам санасында сыртқы әлемнің көрініс табуы ғана емес, сонымен қатар адамның ішкі әлемін, түрлі әлемдерді қабылдау тәсілі. Концептуалдау акпарағат ағымын жіктеп, зерделей отырып, жана мағыналар түзеді, ол адамзат тәжірибесін мазмұндық түрғыдан сипаттауды мақсат етеді. Концептуалдау арқылы адам болмыс құбылыстары мен адамның ішкі әлемін таниды, соның нәтижесінде адам ғалам туралы білімін қалыптастырып, белгілі бір жүйеге түсіреді, олар тілде көрініс табады. Концептуалдау – екіжақты құбылыс: бір жағынан, ол адамның ішкі және сыртқы ғаламындағы мәнділіктерді зерделеп, түйінуге жол ашса, екінші жағынан, зерделенген мәнділіктер мен құбылыстар туралы концепт қалыптастырып, білімді құрылымдайды. Сол себепті концептуалдау үдеріс ретінде және адамның акпарағаты когнитивті өндеуінің нәтижесі ретінде динамикалық сипатта болады. Сонымен қатар концептуалдаудың онтологиялық сипатты бар. Заттың онтологиялық әрекшелігі арқылы концептуалдау тәсілдері түзіледі, сол арқылы олар тілде қодталады.

Қазіргі кездे *концепт* мәселесіне ерекше мән беріліп отыр. «Концепт» ұғымы тіл білімінде философия мен психологиядан келді. Тіл білімінде концепт мәселесі С.А.Аскольдов, Д.С. Лихачев, В.В.Колесов, В.Н.Телия, Ә.Қайдар, М.М.Копыленко, З.Қ.Ахметжанова, Н.Уәли, Ж.Манкеева, Б.Момышова, Қ.Жаманбаева, А.Ислам, Қ.Рысберген т.с.с. ғалымдардың енбектерінде қарастырылған. Концептің берілген анықтамалардың бәрі де қазіргі тіл білімі үшін тіл, сана және мәдениетті кешендей түрде зерттеу қажеттігін көрсетеді. Зерттеушілер «концепт» ұғымын адам санасында қалыптастан ментальді құбылыс ретінде сипаттайды. Бұл орайда концептілердің негізгі әрекшеліктері ретінде эмоционалды компоненті, семиотикалық жағы (синонимдермен, мақал-мақал, нақыл сөздермен берілуі), түрпат межесі (концептінің бала маңызынан, лингвомәдениеттану, этнолингвистика түрғысынан қарастырылып келеді.

Когнитивті семантиканың негізгі мақсаты – концепт құрылымын сипаттау, концептіңдең лексикалық жүйенің ерекшелігін айқындау. Концепт жай ғана тілдік таңба емес. Сол себепті концепт сөздікке негізделіп, сөздік арқылы айқындала бермейді. Ол тілдің бүкіл қолданысында (фразеологиялық бірлік, паремиология, ертеңі, көркем әдебиет, күнделікті қолданыста, коммуникативті ұстанымдарда) көрініс табады. Концепт түрлі қырынан – лингвокогнитивті, мәдениеттанымдық – сипатталып келеді. Бұл бағыттардың бәрінде де тіл мен мәдениеттің байланысы көрінеді. Концептің негізгі белгісі – ол ғаламды қабылдаудың өзіндік ерекшеліктеріне ие. Лингвокогнитивтік тұрғыдан алғанда, концепт адам санасындағы концептуалды деңгейдің (концептуалды жүйенін) немесе ғаламның концептуалды бойнесінің оперативті мазмұнды бірлігі немесе құрылымдалған білімнің қвантты болып табылады. Концептуалды деңгей түрлі жолдармен алынған ақпаратты жаңданыпса, концептіде адамның танымдық қызметі арқылы идеалды және абстрактілі бірлік түрінде алынған нәтиже, білім мазмұнды көрінеді. Концепт индивидтің ғалам нысандары туралы ойы, түсінігі, білім болып табылады. Сол себепті концепт ғалам туралы білімді сақтап, *концептуалды жүйе құрайды*. Ол адамның ойланып, түрлі концептілерді талдау, өзара салыстыруына мүмкіндік береді, сол арқылы жаңа концептілер қалыптасады. Концепт лексикалық (грамматикалық, фразеологиялық т.с.с.) тұрғыда репрезентациялануы мүмкін. Сол себепті вербалды / бейвербалды концепт пен вербалды негізгі концепт және нақты деңгейдің тілдік құралдары арқылы репрезентацияланған концептілерді өзара ажыратып алу қажет. Концептілер негізінен *бейвербалды түзілім* болып табылады. Оларға сенсорлық және моторлы репрезентациялар негіз болады.

Концептуалды жүйе сөйлеуші санасында сақталатын, ақпараттарды өндайтін, оларды қалыптастырып, өзара байланыстыратын, тілде қолданыска түсіретін бірқатар механизмдерден құралған концептілер жүйесі болып табылады. Яғни концептуалды жүйе – адамның ғалам туралы түсініктер жүйесі. Адамның болмысты түсінуі таным әрекетінің маңызды үдерістерінің бірі – концептуалдаумен тығыз байланысты болады. Концептуалдау ақпаратты игеру, заттар мен құбылыстарды концепт түрінде жіктеумен байланысты болады. Бұл концептілердің негізгі бөлігі тілде сез мәғынасы арқылы бекіді, сол арқылы білім сақталауды, ұрпақтан ұрпаққа жеткізіліп отырады. Концептуалды жүйенің басты ерекшелігі – ол әркелік сипатта болады. Құрылымы ортақ болғанмен, олардың белгітері әртүрлі монде кездеседі. Соған сәйкес концептуалды жүйенің бірқатар белгітері басқалармен салыстырыла, маңыздырақ.

Концептуалды жүйеде түрлі концептілер көрініс табады, сол арқылы адам қабылдаған ақпараттың өндеп, сараптай алады. Тілді менгермей тұрып, адам белгілі бір деңгейде ғаламмен танысады, сезім мүшелері арқылы болмыстағы құбылыстардың сырын түсіне отырып, ол туралы ақпарат жинақтайды, заттардың ұқсастықтары мен айырмашылықтарын анықтайды. Бұрынғы мәліметтер жаңадан алынған ақпараттар жүйесімен толыға отырып, адамның ғалам туралы ақпараттар жүйесі, яғни концептуалды жүйе түзіледі. Концептуалды жүйе индивидтің танымдық қызметін бейнелейтін ғалам туралы ақпараттар жүйесі болып табылады. Р.И.Павиленис концептуалды жүйенің бірнеше кезеңін көрсетеді [1]. Бірінші кезең – тілді менгергенге дейінгі концептуалды жүйе. Бұл кезеңде адам тікелей көріп, сезім мүшелері арқылы танып ғаламды түйсінеді. Гальм тілге дейінгі кезеңде адам логикалық пайымдауларға иек артатынын айтады. Р.И.Павиленис концептуалды жүйе түзілуі үшін алдымен алғашқы концептілер қалыптасатынын, кейін

олар жаңа концептлерді менгеруде анализатор, интерпретатор қызметін атқаратынын ескертеді. Тіл туралы ақпараттар концептуалды жүйеде бұрыннан бар ақпараттар негізінде құрьылып, менгеріледі. Сол себепті тіл туралы ақпарат кейін қалыптасады. Тіл туралы ақпаратты менгеру тілдегі заңдылықтарды сипаттайтын құрал ретінде грамматиканы менгеру арқылы жүзеге асады.

Концептуалды жүйе интерпретация ұстанымын негізге алады. Концептуалды жүйе үздіксіз сипатта болуына байланысты концептлер бірізділікпен енгізіліп отырады: концептлер жүйесіндегі бұрынғы ақпарат жүйеге жаңа ақпараттардың енуіне жағдай жасайды. Концептуалды жүйеде бірізділік болған жағдайда ғана жаңа ақпарат концептуалды жүйеге ене алады. Сондықтан концептуалды жүйенің негізгі ерекшелігі – үздіксіздік болып табылады. Сол арқылы концептуалды жүйедегі бұрынғы концептлер жаңа мағыналық құрьылымдармен толығып, жүйе кенейіп, байып отырады. Мұнда тілдің қызметі ерекше болады. Тіл жүйедегі концептлердің коды болып табылады, сол арқылы концептуалды жүйедегі концептлер таңбаланып отырады. Бұл тіл туралы, тілдің физикалық және грамматикалық құрьылышы туралы білімнің жинақталуына негіз болады. Яғни мұнданың концепт физикалық және лингвистикалық құндылық ретінде көрінеді. Концептуалды жүйе мен вербалды көрсеткіштер сәйкес келе бермеуі де мүмкін.

Концепт мазмұны тілдің көмегімен ғана анықталады. Дегенмен концепт тілге толық тәуелді емес. Бұл ойлаудың бейвербалды сипатымен де айқындалады, олардың кей болғі ғана тілдік тұрғыдан сипатталады. Концепт тілде сипатталған кезде оның жекелеген қырлары ғана назарға алынады, сол себепті тұтас концепт емес, оның беліктері ғана вербалданады. Концептің бірқатар белігі сөздік анықтама, мәнмәтіндер арқылы берілсе, енді бірқатары фразеология түрінде, бірқатары грамматикалық (сөз тіркесі, сөйлем, грамматикалық категориялар мен көрсеткіштер) жолмен не тұтас мәтіндер арқылы берілуі мүмкін. Алайда бірнеше тілдік құрал қатысқанмен, концепт толыққанды сипатталмайды. Себебі ой үнемі тілдік сипатқа ие бола бермейді. Концептлердің бөрі бірдей тілдік тұрғыда объективтене бермейді. Вербалданған концепт жиі қолданылу арқылы түрлі өзгеріске түсіп, абстрактілік деңгейге ие болады. Бұл ерекшеліктер концепт мазмұнын құрап, түрлі деңгейдегі тілдік құралдар арқылы репрезентацияланады.

Тіл адамның болмыстың нақты жағдаяттарын концептуалдау үдерісін бейнелейді. Яғни концептуалды жүйеде альянған ақпараттарды өңдеу, сейлеуойлау ерекшетерінде адам тұтынған көптеген концептлер мен білімнің басқа да құрьылымдарын қамтиды. Сол себепті онда табиғи нысан концептлері де, нақты тілдік концептлер де енеді. Тілдегі концептуалдау үдерісінің әрбір тілдік деңгейдегі өзіндік ерекшеліктері болады. Б.Момышнова тілдің когнитивті қызметі туралы айта келіп: «Когнитивтік лингвистикада тіл адамның югнитивтік іс-әрекетінің бір түрі, когницияның қуралы саналады. Адам тілдің көмегімен тілдік бірліктер арқылы жинақталған информацияларды кодтайды немесе бейкодтайды (декодирует). Өйткені ойлау құрьылымдары өзімен-өзі томага-түйік өмір сүрмейді, белгілі бір формасы бар таңбалар ретінде болмысқа айналады, болмыстанады (материализацияланады). Тілдің осындағы екіжактылығы оны адамның өзге когнитивтік іс-әрекетінен айрықшаландырып тұрады», – дейді [2, 125-126-66.].

Концептлер бір-біріне ықпал етіп отырады. Концептуалды интеграция негізінде концептлердің нақтылап, жетілдіріп отыруға болады. Сондай-ақ ол концептуалды белгілері бойынша да байланысты болуы мүмкін. Яғни концепт екі түрлі сипатта: концепт – білімнің бірлігі және тілде көрініс тапқан білімнің құрьылымы болып табылады. Әмбебап заттық код бірлігі онтогенезде концептінің сезімдік қабылдануы ретінде

көрініп, концептіні қодтау құралына айналады. Концепт динамикалы сипатта болады, сол себепті ол үнемі дамығып, өзгеріп отырады. Білім қоры қоғамдағы өзгерістерге байланысты өзгеріп, толығып отырады, концепт мазмұны уақыт, ете келе мазмұндық жағынан толығып, жаңа концептуалды сипаттамалар арқылы көлемі ұлғайып отырады. Олар осы концептіні білдіретін тілдік бірліктердің мәндері, сөздіктері түсініктемелері арқылы айқындалады. Концепт бейне ретінде түзілгенмен, абстракциялануға бейім болады. Концептінің абстрактілік деңгей артқан сайын концепт сезімдік бейнеден ой бірлігіне айналады. Концепт динамикалы сипатта болуына байланысты ол дерексіздене береді. Концепт құрылымы:

- нақты бейнелі сипаттан құралады: ол ғаламды сезімдік тұрғыдан қабылдау, кунделікті таным қызметтің нәтижесі болып табылады;
- абстрактілі сипатты болады: заттардың нақты белгілері туралы білімнің нәтижесінде түзіліп, ғылыми таным нәтижесі болып табылады.

Концепт құрылымындағы нақты және абстрактілі сипаттар бірізділікке негізделмеген, сол себепті әр адамда білек болады. Концепт табиғатының динамикалық сипаты оның құрылымынан ғана емес, мазмұнынан да байқалады. Ол тұрақты емес. Ол адамның білімімен де байланысты, себебі адам іздену нәтижесінде білімін жетілдіріп отырады. Концепт мазмұның нақтылау мүмкін емес. Ол адамның ойлау, елестету, білімін толықтыруы нәтижесінде түзіліп, түрлі заттарды, олардың ерекшелігін білдіруі мүмкін. Сонымен, тілге дейін пайда болған концептуалды құрылымдар болмыстағы құбыльстарды тікелей қабылдау, эсерлену нәтижесінде түзіледі; бастапқы концептілер концептуалды жүйе құрауда маңызды орын алғып, жаңа концептілердің менгеруде анализатор, интерпретатор қызметтің атқарады; тілдің көмегімен түзілген концептуалды құрылымдар концептуалды жүйеге тілдің көмегінсіз енгізуге болмайтын ақпараттар жүйесін құрайды.

Тілдік бірліктердің семантикасы концептіні толық сипаттап бере алмайды. Оны шартты түрде жалпыұлттық және топтық деп жіктеуге болады. Алайда концепт мазмұның шектеуге болмайды. Концептілердің негізгі ерекшеліктерінің бірі – олар категориялар мен топтардың түзілуіне негіз болады. Категориялау үдерісіне қатыса отырып, концептілер болмыстағы түрлі заттар мен құбыльстарды белгілі бір топтарға жіктеїді. Сонымен қатар концепт жаңа нәрсениң танып-түсініп, категориялау үшін де негіз болады. Жаңа нәрсе концептімен салыстырылу арқылы белгілі бір категорияларға телінеді.

Белгілі бір тілдік қуралдардың көмегімен берілген концепт әдам санасында негізгі концептінің сипаттарының негізде қалыптасып, құрылымға енеді. Сол арқылы концептуалды жүйе үздіксіз сипат алып, бұрыннан бар концептілер жүйесінің көмегімен жаңа мағыналық құрылымдар түзіледі. Концептуалдаудың әр деңгейінде концептуалды мазмұның тілдік бірліктері адамның ғаламды қалай зерделейтінін, ғаламның қандай сипаттары тілдік формаларда көрініс табатынын айқындаіды. Яғни түрлі деңгейдегі тілдік қуралдар ғаламның тілдегі концептуалдану жолдарын көрсетеді.

Функционалды-семасиологиялық тұрғыдан алғанда, концептуалды деңгей категориалды мағыналар деңгейі болып табылады. Себебі онда түрлі ақпарат жинақталып қана коймай, тілді құрылымдағы, жүйе ретінде қызмет етуіне негіз болады. Концептуалды деңгей жүйелілікпі қамтамасыз етеді, белгілі бір ойды жеткізіп, мәтінді түсінү үшін тілдік танбаларды реттейді. Түрлі деңгейдегі концептілер мен білімнің түрлі формаларын, білімнің үйымдасу тәсілдерін түсінү арқылы ғана адам тілдің қолданысын толыққанды түсініп алады. Концептуалды мазмұнды талдамайынша, тілдік формалардың қолданыс-

ерекшеліктерін сипаттау мүмкін емес. Тілдің қолданысын сипаттау үшін тілдік бірліктердің қызметін ескеру қажет. Сол себепті тілдік формалардың мағынасы когницияға, тілдік мағынаның концептуалды сипатына байланысты болады. Тілдік мағынаның ерекшелігін түсіну үшін концептуалды жүйені интерпретациялау қажет.

Концептуалды категорияларда болмыс эмпирикалық және вербалды турде категорияланып, категориалды мағыналар қалыптасады. Таңбаның категориалды мағынасы концептуалды категориялардан көрінеді. Концептуалды категориялардың негізгі ерекшелігі – олар заттардың онтологиялық сипаты мен сөздердің грамматикалық белгілерін қамтиды, яғни «бастанкы» және «кейінгі» категорияларды бірлікте алып, болмыстағы заттар мен олардың сөйлесімдегі зерделенуі арасында концептуалды байланыс орнатаады. Концептуалды категориялар жүйесі тілдік және тілдік емес білімдер негізінде құрылышып, оларды тілдің түрлі деңгейлерінде репрезентациялады. Сөздің лексикалық және грамматикалық мағыналары адамның ғалам туралы түсініктерімен, концептуалды жүйемен тығыз байланысты болады. Грамматикалық категорияларға (морфологиялық категорияларға да) жекелеген концептілер емес, категориалды мағыналар негіз болады.

Концептуалды категориялар жүйесі мен олардың арасындағы байланыс үнемі өзгеріп отырады. Сол себепті концептуалды категориялардың нақты шегі болмайды, олар көпкүрлі категориалды континуум түзеді. Концептуалды категорияларда өзін құрайтын белгілер де, сол белгіні мулде жоққа шығаратын белгілер де қамтыла береді. Сол себепті концептуалды категориялар әркелкі сипатта болады. Олар бір орталыққа негізделген. Концептуалдау адамның танымдық қызметіне негізделеді, ол адамның түрлі арна бойынша (тіл арқылы да) алған ақпаратын зерделеп, ері қарай жүйелейді. Ол жана мәндер түзіліп, адамның концептуалды жүйесі мен білімнің мазмұнды оперативті бірліктері ретінде концептілердің қалыптасуына жол ашады.

Концептуалды және семантикалық деңгейлер бірнеше фактілерге байланысты болады. Тілде концептуалдау үдерісінің нәтижесі бейнеленеді, соңықтан концептуалды мазмұн тілде қорының табады. Тіл ғалам туралы білімнің қалыптасып, жинақталуында, құрылымдалуында (яғни концептуалдау үдерісіне) және концептуалды жүйенің түзіліп, кеңеюне эсер етеді. Бұл семантикалық екі жақты ерекшелігіне байланысты, яғни семантика концептуалды жүйеге де, тілдік жүйеге де қатысты. Сол себепті семантика тілдік жүйе мен концептуалды жүйені байланыстыруши дөнекер іспетті болады.

Концептуалды жүйеден морфологияның концептуалды кеңістігін құрайтын белгін айқындауға болады. Алайда ол концептуалды жүйенің басқа бөліктерінен тыс, дербес бола алмайды. Себебі концепті мазмұны біркелкі сипатта емес, оның түрлі бөліктерін объективтендіру үшін тілдің бірнеше деңгейі катысады. Когнитивті лингвистикада дәстүрлі лингвистикада сараланған лексика, морфология, синтаксис, семантика сияқты салалар өзара бірлікте қарастырылып, тілдік формаларда көрініс тапкан, адамзаттың ойлау жүйесіне тән жалпы ұстанымдар айқындалады. Эрбір тілдік бірліктерен когнитивті үдерістерді айқындалап, мағынаның құрылымдалу тәсілін айқындаітын механизм іспетті. Когнитивті грамматика да, когнитивті семантика да – мағынаның қалыптасу негізі ретінде таным нәтижелерін когнитивті түргыдан үлгілеу тәсілі болып табылады.

Лексика санада көріністапкан заттар мен құбылыстардың ерекшелігін зерделеп, белгілі бір тілде сөйлейтін, нақты тілдік ұжым таып, игерген ғалам бейнесін репрезентациялады. Ғалам бейнесін жекелеген құрауыштарын (заттар мен құбылыстарды) ғана емес, сонымен қатар олардың арасындағы байланысты да түйсінуді қажет етеді. Синтаксис – ғаламның бөлшектенестін құрауыштарының байланыстарын тексереді. Морфология –

тілдік білімді объективендіретін, ғалам туралы білімді құрайтын сала болып табылады. Онда морфологиялық категориялар мен тұлғалардың тілде қалай концептуалданатыны туралы білім коры жинақталып, адамның концептуалды жүйесін құруда маңызды орын алатын, ғалам бейнесін қалыптастыратын «уақыт», «сан-мәшер», «персоналдылық», «модальділік» т.с.с. негізгі концептілердің тіл туралы білімді құраудағы орны сипатталады.

Ғалам туралы, оның құрылымы туралы жалпы түсінік тілдік бірліктердің лексикалық және грамматикалық категорияларында көрінеді. Тілдік тұрғыдан ерекше маңызды болатын мағыналар грамматикада айқын көрініс табады. Адам психикасы үшін ерекше маңызды болатын концептілер грамматикада бейнеленген. Сол себепті грамматикалық категоризация концептуалды қабаг түзүн лексикалық бірліктер арқылы көрініс тапқан концептуалды материалды айқындауға мүмкіндік береді. Грамматика концептуалды жүйенің ең маңызды бөліктерін көрсетеді, грамматикалық категориялар категориалды мәндердің ерекше деңгейлерінің репрезентациялану, объективтену құралы болып табылады. Грамматикалық категорияны зерттеуде тілдік мәндер мен категорияларды қалыптастыратын ортақ когнитивті механизмдерді зерттеудің маңызы ерекше. Ол объективті әлемі бейнесін репрезентациялаг, адамның қоршаған ғаламды тану ерекшеліктерін бейнелейді.

Тілде когнитивті, лексикалық және құралдар өзара бірліктे болады. Зерттеушілер адамның ментальді санаасындағы ұқсас құбылыстар туралы сөз ете келіп, түрлі атауларды қолданады: грамматикалық түрде көрінетін концептілер, грамматикалық концептілер т.с.с. Л.Талми, Н.Н.Болдырев, Н.А.Беседина енбектерінде грамматикалық концептілер түрінде көрініс тапқан концептілер ақықат болмыстағы маңызды ұғымды бейнелеу үшін қолданылатын айтады. Грамматика когнитивті жүйе ретінде тілдің концептуалды құрылымын айқындастырын фактор (мәнбір) болып табылады. Категориалды мағыналар сөз мағынасына негіз болып, түрлуга межесінде көрініс табады. Яғни концептуалды категориялар грамматикалық категорияларды түзеді. Морфологиялық категориялар морфологиялық көрсеткіш ретінде өзіндік мағынаға ие болып, грамматикалық категория құрайды.

Тілдік жүйе үшін маңызды болатын, ғаламның концептуалды бейнесін репрезентациялайтын концептілер морфологияда көрініс табады. Соңдықтан негізгі сипаттамалар морфологиялық тұлғалар арқылы, басқа қосымша құралдардың көмегінсіз-ақ көрініс табады. Ал негізгі емес сипаттамалар тілдік репрезентацияның басқа деңгейлерін де қажет етеді. Морфологиялық категориялар мен әмбебап сипаттағы негізгі концептілер арасындағы қатынастар грамматикалық мағына мен тұлғалардың алудан түрлі болуына, соңдай-ақ категориалды мағыналар үстеліп, курделі грамматикалық тұлғалардың қалыптасуына ықпал етеді.

Тіл жүйесіне бағытталып, ғалам туралы білімдердің тілде көріну тәсілдерін бейнелейтін грамматикалық концептілер лексикалық жолмен берілетін концептілерге қарағанда, біршама тұрақты болып келеді. Сол себепті грамматикалық концептілер жалпыліттік деңгейде стандарттауға бейім болады. Грамматикалық концептілердің тұрақтылығы олардың ғаламның концептуалды бейнесінің категориалды болігімен байланысты болуымен де сипатталады. Морфологиялық категориялардың бұл ерекшелігін Қ.Жұбанов та атап көрсетеді: «Тіл өзгереді, бірақ барлық саласы бір қалыпта өзгермейді. Грамматика құрылышы ете шабан өзгереді. Токтамай калейдоскоп сияқты өзгерсе, грамматика да болмас еді. Демек, грамматика дегеніміз – тілдің бір қалыптың белгілі уақыт ішінде тұрақтауы, орнығуы. Осы арқылы ол дыбыс құрылышының өзгеруінде кедергі болады.

Сондықтан сөздер ұзақ замандар бойы дыбыс құрылышы жағынан бір-бірінен алыстал кетпейді. Бұдан олардың ұластығы байқалады» [3, 258-б].

Лексика мен грамматикалық жүйе өзара байланысты. Грамматика тілдегі құбылысты бейнелейді, ал лексикаға атауыштық, бейнелеуіштік қызмет тән. Бала бастанғыда нақты болмыс категориялармен таныса отырып, тілдік категориямен танысады. Грамматика болмыспен тікелей байланысты болмайды, сан, шақ грамматиканың категориялары нақты категориялармен сәйкес келмейді, грамматика тілдің ішкі құрылымына қатысты болады, ол реляциялық сипатта. Морфологияда морфологиялық категориялар мен тұлғаларда көрініс алған концептуалдау тәсілдері мен жолдары айқындалады. Морфологиялық концептуалдау жолдары мен тәсілдері *тілдің онтологиясына* байланысты болады. Себебі морфология тілдік репрезентация зандылықтарының концептуалдану құралы болып табылады, ол синтаксиспен бірлікте тілдің ішкі мәні мен қолданыс ерекшеліктерін айқынтайтын. Яғни морфологиялық тұлға синтаксистік құрылымның элементі ретінде мағына түзуге қатысады. Грамматикалық концептлердің **мазмұны өте жалпы** (абстрактілі) болады. Тілде морфологиялық тұлғалар арқылы берілетін грамматикалық мағыналар дерексіз сипатта болады.

Тілдік білім морфологияның концептуалдық енгістігіндес сақталып, репрезентацияланады. Онда тілдік мағына, категориялар мен тұлғалар туралы білімдер сақталып, ғаламның тілде қалай концептуалданатыны көрінеді. Тілдік емес бірліктермен қатар болмыс нысандарының бірі ретінде тіл де концептуалданады. Тілдік білімнің концептуалдану жолдарының бірі – морфология. Морфология денгейіндегі концептуалдау ерекшелігі – ол білімді құрылымдай отырып, лексикалық жолмен берілген концептуалды материал үшін қабат, тор түзіп, белгілі бір денгейде лексиканың қажетін етейді. Грамматикалық ұғымдар лексикалық концептосфераға үстеледі. Сол себепті қандай да бір сөз табына қатысты болмайтын сөз жоқ. Эр сөз не зат есім, не сын есім, не етістік ретінде танылады. Ендеши, тілдің грамматикалық құрамының концептосферасы адамның тілдік санасының ажырамас бөлшегі болып табылады.

Когнитивті тұрғыдан алғанда, морфологияның негізгі бірлігі – морфологиялық категория болып табылады, ол сөз тұлғаларында көрініс тауып, парадигмаға бірігеді. Морфологияны морфема денгейіне қатысты ғана емес, сөздердің түрлі тоғтарын репрезентациялайтын тұтас морфологиялық құрылымдар денгейінде қарастыру қажет. Морфологиялық категориялар мен тұлғалар концептуалды денгейде, негізгі танымдық үдерістер қатарында сипатталады. Морфологияның ғалам туралы білімді тіркеп, жіктеуі, категорияларға бөлуі осыған байланысты болады. Морфологияның категориялау үдерістерімен байланысы морфологияның ғалам туралы білімді қалай объективтендіріп, топтастыратының да көрсете алады. Морфологиялық бірліктердің когнитивті қызметі ойлау үдерісімен, адамның интеллектуалды және ментальді қызметімен, актардатты өндеу, сақтау, жіктеуімен байланысты болады. Морфологияда концептуалды жүйенің манызды бөліктегі категорияланады. Сол себепті морфологиялық категориялар мен тұлғалар категориалды мағынаның ерекше денгейінің жалпылану, репрезентациялану жолы болып табылады. Концептуалды жүйенің категориалды бөлігі морфологиялық жолмен берілетін концептілер түрінде көрініс тауып, морфологияның концептуалды қеністігін құрайды, морфологиялық репрезентацияның тілдегі когнитивті негізін түзеді.

Морфологиялық репрезентацияның тілдік механизмдері ретінде әмбебап сипаттағы негізгі концептілер негізінде морфологиялық категорияға бірігетін морфологиялық тұлғалар қолданылады. Әмбебап сипаттағы негізгі концептілер морфологиялық реп-

резентацияның тілдегі когнитивті негізін қурайды. Морфологиялық категориялар арасындағы өзгешеліктер концептіге негіз болғанайырмашылықтарға, морфологияда концептуалдаудың түрлі деңгейлерінің колданылуына байланысты болады. Категориалды мағынағаламның концептуалды бейнесінің тұрақты компоненті болып табылады. Яғни әмбебап сипаттағы негізгі концептілердің мазмұны тұрақты мағыналардан құралады. Алайда категориалды мағыналардың бері морфологиялық жолмен беріле бермейді.

Тілдің грамматикалық құрылымы туралы концептінің менгеріп, түсіну арқылы вербальды символдарды түсініп, жүйедегі концептілерді қолдануға болады. Сол арқылы концептуалды жүйеде жаңа концептуалды құрылымдар түзуге болады. Жаңадан түзілген концептуалды құрылымдар басқа концептілер мен құрылымдар арқылы адамның танымдық тәжірибесін бейнеслейтін концептілермен сәйкес келуі де мүмкін. Осылайша, тілдің көмегімен түзілген концептілердің жаңа, ерекше түрі пайда болады. Яғни тілдік жөне концептуалды жүйелердің байланысы тілдің концептуалдау нәтижесін бейнелеу қызметімен ғана байланысты емес. Тілдің ғалам туралы білімді қалыптастырып, белгілі бір құрылымға түсірудегі орны ерекше. Яғни тіл концептуалды жүйе құрауда маңызды қызмет аткарады.

Қорыта келгенде, морфологияда тілдік жүйе үшін маңызды болатын, ғаламның концептуалды бейнесін репрезентациялайтын концептілер көрініс табады. Сөйлеушінің ментальді ерекшеліктері уақыт, модальділік, персоналділік, катынас, сан-мөлшер т.б. негізгі (іргелі) концептілерде көрінеді. Тілге дейін пайда болған концептуалды құрылымдар болмыстағы құбылыстарды тікелей қабылдау, эсерлену нәтижесінде түзіледі; *бастапқы концептілер* концептуалды жүйе құрауда маңызды орын алғып, жаңа концептілердің менгеруде анализатор, интерпретатор қызметін аткарады; тілдің көмегімен түзілген концептуалды құрылымдар концептуалды жүйеге тілдің көмегінсіз енгізуге болмайтын ақпараттар жүйесін қурайды. Алдымен барлық мағына лексика деңгейінде көрініс тауып, кейін олардың ішіндегі ең маңыздылары ғана морфология, грамматика деңгейінде өтеді. Қазіргі кезде тіл білімі тілдің лексикалық, грамматикалық жүйесінде ғаламның концептуалдану ерекшелігін, яғни тілдің ғаламды қалай жіктейтінін, оны қалай көрсететінін, бейнеслейтін зерттеп, табиғи тілдің метапілгे айналу үрдісін тексеруді мақсат етіп отыр. Бұл орайда әсіресе грамматикалық категорияға, яғни сез таптаратына семантикалық интерпретация жасау, семантикалық түрғыдан сипатты ғаламды тануда когнитивті құбылыс ретіндеғі таным ерекшелігін, тілдің қызметін айқындауға жол ашады.

ӘДЕБИЕТТЕР ТІЗІМІ:

- [1] Павиленис Р.И. Проблема смысла (Современный логико-философский анализ языка). – М.: Мысль, 1983. – 286 с.
- [2] Момышова Б. Қазақ тіліндегі қоғамдық-саяси лексика: әлеуметтік-бағалауыштық сөзжасам. – Алматы: Қазақ университеті, 2005. – 140 б.
- [3] Жұбанов Қ. Қазақ тілі жөніндегі зерттеулер. – Алматы: Фылым, 1999. – 581 б.